Dane aktualne na dzień: 16-11-2026 01:54

Link do produktu: https://www.deesis.com.pl/sakyamuni-buddha-71-p-8958.html

Sakyamuni Buddha 71

Cena	**350.00 zł**

Opis produktu

Pos??ek przedstawia Budd? Siakjamuniego. Zrobiona z clay. Budda Siakjamuni jest Budd? wspó?czesnych czasów, stanowi?cym ?ród?o wszystkich nauk buddyjskich, zwanych Dharm?. Przepowiedziane zosta?o, ?e kolejny Budda zamanifestuje si? dopiero wówczas, gdy nauki obecnego Buddy zostan? w zupe?no?ci zapomniane. Pos??ek wykonany r?cznie przez tybeta?skiego artyst?, zgodnie z tradycyjnymi kanonami sztuki sakralnej buddyzmu tybeta?skiego.

Szeroko?c: 11.50 x 7.50 cm.

Wysokosc: 19.50 cm.

Budda Siakjamuni (dopuszcza się też pisownie: *Sakiamuni*, *Sakjamuni*; *Śakjamuni* – mędrzec z (rodu) Śakjów) – założyciel jednej z religii powszechnych – buddyzmu.

Właściwie nazywał się **Siddhartha Gautama** z rodu (klanu, plemienia) Śakjów. Był synem Suddhodany – władcy jednego z [illegible] na granicy dzisiejszego Nepalu i Indii i jego pierwszej żony, królowej Mahamai. Urodził się w Lumbini. Zmarł w wieku ok. 80 lat.

Różne tradycje podają bardzo różne daty urodzenia Buddy Siakiamuniego (zobacz era buddyjska). Większość historyków przyjmuje, że żył w latach 563-483 p.n.e.

Narodziny i młodość Siddharthy

Zgodnie z legendą, narodzinom Buddy towarzyszyły różne znaki. Jego matce, Mai, przyśnił się biały słoń niosący w trąbie kwiat lotosu, który wszedł do jej łona. Zaniepokojony tym ojciec, Suddhodhana, poradził się mędrca. Dowiedział się, że syn zostanie władcą świata lub też (jeśli pozna starość, śmierć, chorobę i biedę) nauczycielem świata. Król pragnął, by syn przejął po nim tron – stworzył mu więc sztuczny świat w obrębie pałacowych murów, otoczył luksusem i zabronił kontaktu z ludźmi starymi, chorymi czy w jakikolwiek inny sposób nieszczęśliwymi. Siddhartha w wieku 16 lat poślubił Jasodharę, córkę sąsiedniego wodza, i miał z nią syna Rahulę.

W końcu jednak, w wieku około 29 lat, Siddhartha poznał cztery rzeczy, które miały zadecydować o jego losie. Pewnego dnia podczas przejażdżki po królewskim parku ujrzał zgrzybiałego, niedołężnego starca i dowiedział się, że starość jest przeznaczona wszystkim. Drugą rzeczą była choroba – ciężko chory człowiek pokryty wrzodami, trzecią zaś śmierć – zwłoki niesione wśród lamentu żałobników. Czwarta – asceza – niosła ze sobą nadzieję i pocieszenie. Siddhartha ujrzał wędrownego pobożnego żebraka ubranego w prostą szatę. Jego widok sprawił, że Siddhartha zrozumiał swe przeznaczenie i postanowił uciec z pałacu, by udać się na wędrówkę. Pewnej nocy kazał osiodłać swojego konia i odjechał; według niektórych przekazów bogowie tłumili odgłos kopyt, żeby nikt nie dowiedział się o jego ucieczce.

Poszukiwania zajęły mu około 7 lat. Jako leśny pustelnik spotkał mędrca o imieniu Alara Kalama, który nauczył go sztuki medytacji. Siddhartha nie był jednak przekonany o tym, że karmana da się zniszczyć przez wewnętrzną dyscyplinę i wiedzę, dołączył więc do grupy pięciu ascetów. Jako najgorliwszy w umartwianiu się został ich przywódcą, kiedy jednak pewnego dnia zemdlał z głodu, stwierdził, że i ta droga do niczego go nie doprowadzi. Po 6 latach surowej ascezy, polegającej m.in. na staniu bez ruchu na deszczu i żarze słońca i ćwiczeniach zatrzymywania oddechu, porzucił umartwienia jako bezwartościowe; wykąpał się i po raz pierwszy od 49 dni pożywił się ryżem i kwaśnym mlekiem, które w złotej czarce przyniosła mu wieśniaczka Sudżata. Zgorszeni uczniowie opuścili go. Legenda mówi też, że któregoś dnia Budda usłyszał, jak muzyk poucza swojego ucznia: "*jeśli napniesz strunę zbyt mocno – pęknie, jeśli za słabo – nie wyda żadnego dźwięku*". Wówczas pojął, że zbyt skrajnie ascetyczne techniki medytacyjne nie prowadzą do celu i zaczął normalnie odżywiać się i dbać o swoje zdrowie.

Jego towarzysze uznali wówczas, że mistrz zdradził drogę, w którą wierzyli.

Oświecenie

Siddhartha usiadł pod drzewem Bodhi, w miejscu obecnie zwanym Bodh Gaja i stwierdził, że będzie tam siedział tak długo, aż nie rozwiąże zagadki cierpienia. Medytował przez 49 dni, w czasie których ukazywał się mu demon Mara jako uosobienie niewiedzy na drodze do oświecenia. Mara ukazywał mu swoje piękne "córki", tj. Pożądanie, Rozkosz i Namiętność, obiecywał władzę nad światem, a gdy to nie wystarczyło, straszył spiskami, które jakoby wtrąciły żonę Siddharthy do więzienia. Na koniec zaś zesłał zastępy demonów, które napastowały medytującego burzą i huraganami. W ciągu ostatnich trzech dni medytowania Siddhartha Gautama poznał wszystkie swoje wcielenia, poznał tajemnicę smutku (dukkha), zrozumiał, że świat jest pełen cierpienia i dowiedział się co ma uczynić człowiek, aby nad cierpieniem zatriumfować (cztery szlachetne prawdy). Osiągnął stan pełnego oświecenia. Było to *anuttara samjak sambodhi* – najwyższe pełne samooświecenie, wyzwolenie od cierpienia i zrozumienie jego przyczyn. Od tego momentu zwano go *Buddą* – przebudzonym.

Przez jakiś czas zastanawiał się, czy powinien głosić światu swą mądrość, ale wtedy zstąpił do niego Brahma i rozwiał jego wątpliwości. Budda odszedł więc od drzewa i udał się do Jeleniego Parku, gdzie spotkał swoich pięciu dawnych towarzyszy – ascetów. Wygłosił do nich swoje pierwsze legendarne kazanie, puścił w ruch Koło Prawa .Po osiągnięciu tego stanu siedział kolejne 7 tygodni pod drzewem Bodhi medytując nad tym co zrobić po osiągnięciu oświecenia.

Przez jakiś czas zastanawiał się, czy powinien głosić światu swą mądrość, ale wtedy zstąpił do niego Brahma i rozwiał jego wątpliwości. Budda odszedł więc od drzewa i udał się do Jeleniego Parku, gdzie spotkał swoich pięciu dawnych towarzyszy – ascetów. Wygłosił do nich swoje pierwsze legendarne kazanie, puścił w ruch Koło Prawa.Po osiągnięciu tego stanu siedział kolejne 7 tygodni pod drzewem Bodhi medytując nad tym co zrobić po osiągnięciu oświecenia.

Nauczanie Dharmy

Budda zaczął nauczać Dharmy – obejmującej Cztery Szlachetne Prawdy (w tym Ośmioraką Ścieżkę) prowadzącej do osiągnięcia Oświecenia, będącej do dzisiaj podstawą buddyzmu.

Resztę swojego życia spędził wędrując po północnych Indiach nauczając zasad swojej religii, nie stworzył jednak (a nawet zabronił dokonania tego) jakiejś spójnej hierarchii ani nie zdecydował się świadomie spisać zasad buddyzmu, pozostając do końca życia wędrownym kaznodzieją. M.in. dlatego buddyzm do dzisiaj nie ma czegoś co można by uznać za jego świętą księgę oraz nie ma żadnej instytucji władnej wydawać ostateczne sądy w sprawie wiary.

Według szkół buddyzmu Wielkiej Drogi (mahajana) Budda Siakjamuni obrócił Kołem Dharmy trzykrotnie udzielając w ten sposób trzech zestawów różnych nauk. Pierwszy cykl nauk dotyczy głównie prawa przyczynowości (Karma), drugi odnosi się do Pustości (Sjunjata) wszystkich przejawień, a trzeci dotyczy natury Buddy (Tathagatagarbha). Trzy cykle obejmują całość buddyjskich nauk przekazywanych we wszystkich istniejących obecnie szkołach buddyzmu.

W wieku 80 lat, Budda zachorował po spożyciu posiłku i zmarł w mieście Kusinagar (Kusinara), na długo wcześniej, jak podaje legenda, przewidując miejsce i czas swojej śmierci.

Nauki Mahajany opisują postać Buddy nie tylko jako historyczną, ale przede wszystkim jako trzy ciała Buddy